

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

Credo in unum
Deum.

CAPVT XXXIII.

ARGVMENTA.

1. *Quid sit Deus.*
2. *Quid sit credere in unum Deum.*
3. *Quomodo omnes damnantur, qui non credunt in Deum.*

Christus Ioan. 4. inquit: Deus spiritus est, id est, non est caro aut aliquid corporale, ut lapis, lignum vel creatura, sed est spiritualis substantia vel natura, tota perfecta, bona, potens, & est ipsa bonitas, iustitia, misericordia, &cæt. Non enim est aliud bonitas, sapientia, misericordia ab ipsa essentia & natura Dei, sed re ipsa sunt illa substantia spiritualis, quæ Deus est: in Deum nullum cadit accidens: igitur ipsa bonitas, summa misericordia, iustitia, potentia, &cæt. sunt Deus. Non sunt in Deo actus culpabiles, scilicet mentiri & malè velle, sed ipse est summa veritas: nec sunt in eo actus pœnales, ut dolere, metuere, quia omnipotens: nec actus corporales sunt in eo, ut dormire, ambulare, comedere & bibere, &cæt. nec actus vitiosi, ut superbia, ira, inuidia &c. quia ipse est summum bonum: dicitur aliquandò Deus irasci dum punit peccata, sed hoc metaphoricè dicitur. Est igitur Deus summum bonum, omnia sciens, omnia potens, nullum habens consortem in nomine & virtute in creaturis. Naturam DEI velle inuestigare, est nobis impossibile, nec commissum ut faciamus: dicit enim Eccle. 3. Altiora te ne quæseris: Viæ Dei, inquit Apostolus Roman. 11. sunt inuestigabiles. Non igitur Deum cognoscere debemus secundum naturam,

sed in rebus: hoc enim docet Apostolus Romanorum primo. Inuisibilia Dei à creatura mundi per ea quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur, id est, potentia Dei agnoscitur, qua omnia creauit: sapientia, qua omnia ordine vario gubernat: benignitas Dei, qua omnia conseruat: non enim recedit à creatura, sicut architectus à domo: sed omnia portat & conseruat sua virtute. Igitur ex varijs & quidē pulcherrimis creaturis agnoscimus creatorem, Actorum 17. In ipso uiuimus, mouemur, & sumus. Nisi peccatum obfucasset nostrum intellectum, multò clariùs uideremus in creaturis uestigium Dei.

2.

Crede in vnum Deum, est primò firmiter tenere & credere, quòd sit vnus Deus, qui te creauit corpore & anima, & omnia quæ habes, dedit, ad Heb. Accedentem ad Deum oportet credere quia est, id est, quòd sit vnus Deus & Dominus super omnes creaturas: Insuper oportet credere, quòd sit remunerator inquirentibus se. Igitur credere in vnum Deum, est aliud nihil, nisi totam fiduciam & spem ponere in Deum, tanquàm in suum creatorem, à quo habet vitam & corpus & animam, tanquàm in suum nutritorem, defensorem, & saluatorem: hæc enim à seipso Deo credit & sperat sibi euētura esse: nisi enim Deus enutriet, defendat, saluet, in vanum erit omne studium hominis. Psalm. 126. Nisi Dominus custodierit ciuitatem, &c. Sic Apostolus Roman. 8. Si Deus pro nobis, quis contra nos? Quis nocebit, si Deus defendat? quis fame aut gladio peribit, si Deus saluat & custodit? Ideò inquit Petrus, 1. Petr. 5. Omnem sollicitudinē iacite in Deum, ipsi enim est cura de vobis: salutate vos humiliamini sub potenti manu Dei. Est quoque credere in Deum, credere verbo eius, & obedire mandatis eius. Malach. 1. Si Dominus ego sum, vbi est timor meus? Si pater, vbi honor meus, dicit Dominus exercituum? & Lucæ sexto inquit Christus: Qui

vocat

vocatis me, Domine Domine, & non facitis quę dico vobis? Credere igitur verbo Dei, est credere in Deum: est quoque obedire mandatis eius, ne dicatur de nobis quod Apostolus ait ad Tit. 1. Confitentur se nosse Deum, factis autem negant: credere ergo in Deum, est omnem spem & fiduciam in illum locare, tanquam in summum bonum & omnipotentem Dominum, cui nihil resistere potest, qui omnia habet in sua manu, quique diues est in omnes, illum inuocantes, qui solus labores & dolores cōsiderat Psal. 9. cui etiam omnia nuda & aperta sunt: summa, nihil deesse poterit qui Deum habuerit pro Deo suo, ipsumq; vt Deum glorificauerit, Roman. 1.

Sunt aliqui qui negant esse Deum aliquem, & omnia fieri ex incerto, sicut fuerunt olim Protagoras, Epicurus, Anaxagoras, qui dixerunt nullum esse Deum, nec curare mortalia: & illi recto vocabulo Athei, id est, sine Deo, prę cęteris Philosophis vocabantur, & de illis dicit Dauid Psal. 13. Dixit inspiens in corde suo, Non est Deus: & omnes illi damnati sunt, & damnantur adhuc omnes, qui sic viuunt, quasi nō sit Deus, non illum timent, nec laudant, nec agnoscunt. Ideo nos dicimus, Credo in vnum Deum, id est, quod talis sit, omnia gubernans. Sunt quoq; qui plures credunt Deos, sicuti Pagani, qui varia idola & plures Deos colunt, de quibus dicit Dauid Psal. 113. Simulacra gentium argentū & aurum, opera manuum hominum. & iterum: Dij gentium dæmonia: & ideò pręcipit Deus Exod. 20. Non habebis Deos alienos corā me. Igitur & illi sunt damnati, verum Deum non agnoscetes: quare inquit Christus Ioan. 17. Hęc est vita aeterna, vt cognoscant te solū Deum verum, & quę misisti Iesum Christum. Nos igitur credimus & confitemur vnum Deū, sicut scriptura docet Deut. 6. Audi Israhel, Deus tuus vnus est, vnus scilicet verus Deus: Et licet sint tres persone, est tamen vna natura &

essentia, Matt. vlt. Christus expressit tres personas & unitatem naturę, inquit: Baptizate eos in nomine (non in nominibus, sed in nomine) Patris & Filij & Spiritus sancti. Est igitur hæc fides Catholica, vt vni Deum in Trinitate personarum, & Trinitatem personarum in unitate naturę veneremur, vt inquit D. Athanasius in suo Symbolo, Quicumq; vult saluus esse, &c. Inexpiabile igitur scelus est, non credere, aut spem suam non ponere in summè sapientem, summè bonum, & summè potentem Deum.

PATREM OMNIPOTENTEM,
creatorem cœli & terrę.

CAPVT XXXIIII.

ARGVMENTA.

1. *Quid sit credere in Deum patrem.*
2. *Quid Deus pater filiis suis, id est, credentibus vult dare in presenti & in futura vita.*
3. *Quam sit res gloriosa, esse & dici filium Dei, & habere Deum pro patre.*

1.

Redere in Deum patrem, est credere q̄ Deus qui est omnipotens, qui est creator cœli & terrę ac omnium creaturarum, sit pater tuus, & multo maiorem curam de te habeat, quã carnalis pater, sicut dicit per prophetam Esai. 49. Nunquid potest obliuisci mater pueri sui? & si ipsa obliuiscitur, ego tamen non &c. & 1. Petr. vltim. Ipsi enim est cura de vobis. Est quoque certa fiducia, credere & tenere, quòd Deus pater noster est omnipotens, ne quis de potentia Dei patris in iuando dubitet. Si enim Deus pro nobis, quis contra nos &c. Rom. 8. neq; creatura, neque mors, neque diabolus: Si Deus iustificat, quis